

Chương 434: Reinhardt Bị Tổng Giám (1) - Bị Bắt

(Số từ: 3044)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

21:04 PM 19/05/2023

[Mê cung lượng tử] có thể bị phá vỡ.

Tuy nhiên, sau khi vượt qua [Mê cung lượng tử], không chắc liệu Archlich và Antirianus có thể vào Akasha hay không.

Điều quan trọng là họ không có ý định để họ đến được lối vào Akasha.

Tôi không tự tin liệu mình có thể giành được bất kỳ lợi thế nào trước Archmage hay không.

Nhưng điều quan trọng là Alsbringer, thứ giúp tôi mạnh mẽ hơn khi đối thủ của tôi mạnh hơn tôi.

Và Tiamata, Thánh tích được tối ưu hóa cho các trận chiến Undead.

Với sự hỗ trợ của Eleris nữa.

Thông qua đó, tôi sẽ vượt qua hai chương ngại vật và đi đến cuối câu chuyện này.

Sự cố Cổng sẽ không xảy ra.

Ma Vương sẽ lạng lế biến mất.

Với tư cách là Reinhardt, tôi sẽ lấy tên thật của mình và dành thời gian còn lại để loại bỏ từng

mầm mống của sự hỗn loạn rải rác khắp đế chế và lục địa.

Loại bỏ tận gốc mọi khả năng của sự hỗn loạn mà tôi đã gây ra, và điều đó đã được gây ra bởi vì tôi. Tôi sẽ tìm thấy sự an tâm thông qua hòa bình thế giới.

Tôi vẫn không biết làm thế nào để đối phó với vô số mối quan hệ rắc rối và dối trá, nhưng tôi tin rằng bằng cách nào đó nó sẽ ổn thôi.

Tôi sẽ phải suy nghĩ nhiều hơn về việc có nên nói sự thật với những người sẽ cảm thấy bị phản bội hay không và nói như thế nào nếu tôi làm thế.

Sau khi nhận ra rằng không làm gì là điều tốt nhất nên làm, bây giờ tôi hy vọng rằng mọi thứ sẽ hội tụ một cách hòa bình khi tôi dọn dẹp mớ hỗn độn mà mình đã gây ra.

*Giật mình

Eleris và tôi đã mở cánh cửa của Akasha.

Một hành lang dài.

Ở giữa [Mê cung lượng tử], ai đó đang đứng.

Như thể họ đang chờ đợi.

“Cậu đã tới rồi, Vĩ nhân.”

Vị ma cà rồng già mỉm cười với tôi, tay phải cầm một chiếc đầu lâu.

"Có vẻ như cậu đã biết tất cả mọi thứ..."

Như chúng tôi đã biết về Akasha, Antirianus dường như cũng biết về nó.

Nhưng trước đó, hộp sọ nằm trong tay phải của Antirianus.

Tôi nhú mày khi nhìn thấy nó.

"Antirianus, đó là cái gì?"

"Ah, ý của cậu là cái này..."

Antirianus ném nó về phía tôi.

*ầm ầm

"Cậu có biết Archlich là ai không?"

Cái đầu lâu lăn đến chân tôi.

"Hắn ta là tàn dư và là thủ lĩnh của Cantus Magna mà chúng ta đang tìm kiếm. Đó là hộp sọ của Lucryn."

Ngay khi nó chạm vào chân tôi, nó biến thành cát bụi và biến mất. Hộp sọ biến thành bột đen và phân tán, trông không bình thường.

"Antirianus, ông muốn cái gì?"

Trước giọng nói thù địch của Eleris, ông già cúi đầu liên tục.

"Đáng buồn thay, mọi người trong hội đồng... hiểu lầm tôi. Tất nhiên, tôi hiểu..."

"....."

"Làm gì có chuyện đó."

Tôi không thể nhận ra ý định của ông ấy từ nụ cười của Antirianus.

"Nếu có, chẳng phải tôi đã nói rồi sao?"

"Vui sướng."

"Tôi đã chuẩn bị đầy đủ để tận hưởng cả thành công và thất bại của cậu, vì vậy tôi hoàn toàn hợp tác với cậu."

"Trong tình huống đó, tôi phải mượn tay Lucryn một lúc để nói cho cậu biết Akasha là gì và nó ở đâu. Tôi không có ý định phản bội cậu."

"Vì vậy, tôi đã tìm ra Akasha là gì và tôi đã xử lý Lucryn giờ đã vô dụng."

"Tôi đến đây chỉ để xác nhận vị trí của Akasha. Tôi không quan tâm đến vấn đề tầm thường của việc trở thành một vị thần."

Antirianus nhìn tôi với một nụ cười lạnh lùng.

—Giải trí.

Chỉ vì điều đó, ông ấy đang hợp tác với tôi, và ông ấy tuyên bố rằng mình không quan tâm đến việc sở hữu một cổ vật mạnh mẽ như Akasha.

Không thể tin được. Nhưng Antirianus mỉm cười với tôi và Eleris, như thể không có sự giả dối nào trong lời nói của ông ta.

"Tôi nghĩ thế giới thú vị vì nó không thể đoán trước," Antirianus nói.

"Tôi có hứng thú gì trong một thế giới nơi tôi có thể kiểm soát mọi thứ và mọi thứ diễn ra theo đúng kế hoạch?"

"Trở thành một vị thần của một thế giới nào đó giống như trò chơi cát của một đứa trẻ, chỉ là ở quy mô lớn hơn."

"Hỡi vĩ nhân."

"Tôi thích những câu chuyện về những con sóng và thủy triều xô vào những lâu đài cát do trẻ em xây dựng, và những cơn bão nổi lên."

"Tôi thích những câu chuyện về một đứa trẻ cố gắng hết sức để bảo vệ lâu đài cát được xây dựng cẩn thận của chúng, khốc lóc và tuyệt vọng, và cuối cùng đạt được điều gì đó hoặc chìm vào vực sâu tuyệt vọng, không thể làm được gì."

"Tôi muốn xem một câu chuyện không thể đoán trước nhưng thú vị chỉ bằng cách xem nó."

"Nhưng tôi không thể chịu nổi một bộ xương bị ảo tưởng trở thành một vị thần đánh cắp cái kết của câu chuyện đó."

"Tôi muốn cậu lấy Akasha."

"Cậu không giống như một người sẽ từ bỏ mong muốn trở thành một vị thần. Cậu dường như yêu thích những thứ con người, tình cảm và tâm thường hơn."

"Tôi thích những câu chuyện về việc mạo hiểm cuộc sống của một người cho những điều nhỏ nhặt như vậy."

"Hỡi vĩ nhân."

"Hãy kể cho tôi một câu chuyện đủ tuyệt vời để trở nên vui vẻ."

"Hoặc đủ vĩ đại để trở nên tuyệt vọng."

Antirianus cúi đầu trước tôi.

—Kẻ điên.

Đó là ý nghĩ duy nhất nảy ra trong đầu.

Sau khi tìm ra Akasha là gì và cống hiến nó cho tôi, ông ấy giúp tôi vì tò mò về những gì tôi sẽ làm tiếp theo, phải vậy không?

—Nỗi tuyệt vọng của tôi.

—Niềm hạnh phúc của tôi.

Antirianus nói rằng đó chắc chắn sẽ là một câu chuyện thú vị, và ông ấy sẽ thích nó chỉ bằng cách xem.

Eleris cắn môi, dường như kinh hoàng trước thái độ chân thành nhưng điên rồ của Antirianus.

"Ông đã phát điên vì sự nhầm lẫn của thời gian, Antirianus."

"Tôi đã nói với cô từ trước rồi sao, quý cô của Tuesday?"

Đôi mắt ma cà rồng của Antirianus sáng lên.

"Tôi đã sống trong một thời gian dài không thể tin được, làm sao tôi có thể tỉnh táo được?"

Antirianus đã đạt được mọi thứ mình muốn và sở hữu mọi thứ ông ấy mong muốn.

Tuy nhiên, ông ta không muốn chết và trở thành ma cà rồng, sống trong một thời gian dài không thể chịu nổi.

Giờ đây, ông ấy tìm thấy niềm vui khi nhìn thấy niềm vui hay sự tuyệt vọng của ai đó, khi những ham muốn của chính bản thân đã biến mất.

"Tất nhiên, những tiếng la hét và cầu xin của Lucryn trước khi chết cũng là trò giải trí tuyệt vời đối với tôi. Cái chết của một Undead già phải đối mặt với cái chết vô ích mà không thực hiện được mong muốn từ lâu của mình..."

"Chỉ xem thôi đã thấy mê mẩn không tả nổi rồi."

Antirianus nhìn tôi.

"Tất nhiên, tôi không phải là người thích hợp để tận hưởng niềm vui hành quyết. Một con quái vật già như tôi không phù hợp với vai trò của nhân vật chính."

Antirianus đã rất hữu ích cho đến nay.

Với mức độ điên rồ này, tôi thực sự có thể tin tưởng ông ta. Antirianus không có lý do gì để lấy Akasha, ông ta cũng không có bất kỳ mong muốn làm bất cứ điều gì với nó.

Sự tức giận của tôi thậm chí không thể bị khơi dậy bởi ác tâm ngoài sức tưởng tượng của ông ấy, người dường như chỉ đứng ngoài quan sát thành công hay thất bại của tôi và cười khúc khích.

"Dù sao đi nữa, Antirianus, ý ông là mình sẽ đứng về phía tôi?"

"Tất nhiên! Mặc dù cậu không nên tin tưởng tôi quá nhiều. Tôi có thể hành động vì hạnh phúc cũng như đau khổ của cậu."

Sự thật thà, đến mức ghê tởm, cảm thấy choáng ngợp.

Antirianus đã giết Archlich. Với điều này, dòng dõi của Cantus Magna đã hoàn toàn bị cắt đứt.

Antirianus vẫn cúi đầu.

"Nếu cậu thực sự không thể tin tưởng tôi, cậu có thể đánh vào cổ tôi bằng Thánh tích của sự thuần khiết đó. Hỡi người vĩ đại."

"....."

Antirianus lộ ra cổ, tựa hồ sẽ không kháng cự.

Liệu ông ấy có liều mạng nếu không thể chứng kiến kết cục của tôi không?

Tôi có nên giết ông ta không?

Sự điên rồ là không thể đoán trước.

Antirianus đã phản bội tôi vào một thời điểm quan trọng và nhanh chóng đến được nơi có Akasha. Chúng tôi đến trước và hiểu ra sự thật, nhưng chúng tôi không thể biết liệu ông ta có cố lấy Akasha hay không.

Tôi không thể biết tương lai, và tôi không biết Antirianus đang nghĩ gì.

Tuy nhiên, Antirianus đã giúp ích rất nhiều cho đến nay.

Sự điên rồ không thể hiểu nổi trở nên đáng tin cậy khi nó vượt qua một mức độ không thể hiểu nổi.

Nếu ai đó điên rồ như vậy, họ sẽ không thay đổi ý định vì những lý do nhỏ nhặt.

".....Đồ điên."

Với mức độ điên rồ này.

Tôi quyết định tin vào sự điên rồ của Antirianus.

Đúng.

Lão điên này.

Hãy đi cùng nhau cho đến cuối cùng.

Eleris quyết định ở lại với Akasha.

Tất nhiên, Antirianus không được phép đến gần Akasha, vì chúng tôi không thể biết ông ta có thể làm gì.

Antirianus không đáng tin cậy, nhưng ông ta đã giết Archlich, kẻ từng là một vấn đề rất nguy hiểm.

Tôi không biết ông ấy sẽ ở bên tôi bao lâu hoặc khi nào ông ấy sẽ đâm sau lưng tôi, nhưng hiện tại, ông ấy đang giúp tôi một tay.

Antirianus thực sự hữu ích, và tất cả những gì ông ấy muốn từ tôi là niềm vui.

Nếu một sinh vật mạnh mẽ như Antirianus hoàn toàn hợp tác với tôi để đổi lấy việc trở thành khán

giả của cuộc đời tôi, thì đó không phải là một thỏa thuận tồi.

Tôi cần gặp Charlotte trước.

Và Ellen nữa.

Tôi không biết làm thế nào để giải thích sự thật, và tôi không chắc mình có nên nói với họ về sự tồn tại của Akasha hay không, nhưng tôi phải gặp Charlotte trước.

Thông qua Antirianus, tôi trở lại Thủ đô Hoàng gia bằng [Dịch chuyển tức thời Hàng loạt].

Chắc chắn có một vấn đề trong việc giải thích làm thế nào tôi trở lại Thủ đô Hoàng gia sau khi biến mất khỏi Lăng mộ của Lich.

Tôi nên làm thế nào để che đậy dấu vết của mình vì đã lừa dối mọi người cho đến nay?

Antirianus quyết định đến gặp Lich và truyền đạt tình hình chi tiết cho Hội đồng ma cà rồng và Black Order.

"Ông sẽ ổn chứ? Giờ chắc họ nghĩ ông là kẻ phản bội."

"Tôi nghĩ nó sẽ thành công bằng cách nào đó."

Với nụ cười như rắn, Antirianus biến mất trong bóng đêm.

Dù sao thì, đã đến lúc tôi phải lo lắng về Antirianus chưa?

Tôi bước ra một con phố từ một con hẻm ở Thủ đô Hoàng gia.

Sau khi che giấu thành công Akasha, tôi sẽ phải dọn dẹp mớ hỗn độn mà tôi đã gây ra với tư cách là Ma vương. Từ từ sắp xếp các vấn đề của Đức tin thiêng liêng.

Tôi không biết liệu mình có thực sự phải hoàn thành Akasha, tạo ra một thế giới khác và di cư lũ quỷ đến đó hay không.

Sarkegaar sẽ hoàn toàn đồng ý với kế hoạch đó.

Nếu tôi mang lũ quỷ đến một thế giới mới, và nếu khả năng [Demon Domination] của tôi trở nên mạnh mẽ hơn bây giờ, tôi có thể trở thành một vị thần ở thế giới mới.

Trở thành một cái gì đó giống như một vị thần, một vấn đề tầm thường như vậy. Nếu tôi cố làm điều đó, Antirianus có thể cố giết tôi vì buồn chán.

Khi tôi đi xuống phố, tôi đứng ở lối vào của Temple, và đi qua cổng như tôi vẫn thường làm.

Nhưng bằng cách nào đó...

Có một cảm giác bất an kỳ lạ, khác với trước đây.

Mọi người dường như...

Đang quan sát tôi.

Đặc biệt là lính canh, kể cả những người ở cổng Temple, dường như đang theo dõi tôi.

Ngay khi nhìn thấy tôi, cơ bắp của họ như căng lên.

Thận trọng.

Và nghi ngờ.

Trên hết.

Nỗi sợ.

Do cảm giác kỳ lạ đó, khi tôi bước qua cổng và nhìn lại, tôi bắt gặp một cảnh tượng kỳ quái.

Không nhận ra điều đó, các lính canh đã chặn đường rút lui của tôi như thể cắt đứt đường chạy thoát của tôi.

Và sau đó.

"...Bertus?"

Bertus, người đang ngồi trên một chiếc ghế dài ở đâu đó, từ từ tiến về phía tôi.

Tại sao Bertus lại ở đây vào lúc nửa đêm?

Bertus thường có một nụ cười hơi phù phiếm. Bertus không che mặt có một nụ cười hơi ảm đạm.

Nhưng Bertus trước mặt tôi bây giờ thì khác.

Anh ta có một biểu hiện dữ dội, cứng rắn mà tôi chưa từng thấy trước đây.

Khuôn mặt anh tràn ngập cơn thịnh nộ mà bản thân anh không thể kiềm chế được.

Tại sao?

"Tôi không hiểu."

Được bao quanh bởi vô số hiệp sĩ, Bertus nhìn chăm chăm vào tôi.

"Tôi không hiểu tình huống này chút nào."

Bertus nói khi nhìn tôi.

"Tại sao... là cậu?"

Bertus, đầy bối rối, tức giận và cảm giác bị phản bội, dường như không thể hiểu được tình huống này.

Ah.

Vì vậy, đó là những gì nó diễn ra.

Cảm giác như có gì đó trong tôi đang vỡ ra.

Phải chăng đã quá muộn?

KHÔNG.

Nó đã như thế này ngay từ đầu sao?

Đây có phải là số phận mà tôi sẽ phải đối mặt, đi đến tận cùng của mọi thứ?

Chỉ còn một bước nữa.

Có phải định mệnh của tôi đã không thực hiện bước cuối cùng đó?

"Bắt lấy hắn."

Theo lệnh ngắn gọn của Bertus, mọi người di chuyển.

Tay tôi bị trói, và mắt tôi bị bịt lại.

Nhưng đó không phải là tất cả.

“Tên này sử dụng một sức mạnh gọi là [Thần Ngôn], bịt miệng hắn để hắn ta không thể nói bất cứ điều gì vô nghĩa.”

Theo mệnh lệnh ngắn gọn của Bertus, miệng tôi cũng bị bịt kín.

Ít nhất thì thật may mắn là họ chỉ lấy [Ngọn lửa của Tuesday] trong số những vật phẩm mà tôi có. Tôi vẫn có thể duy trì sự xuất hiện của Reinhardt vì chiếc nhẫn của Sarkegaar, thứ đã được biến thành vô hình, không bị lấy đi.

Vì nó thực sự là một công cụ để che giấu và ngụy trang, miễn là tôi không lấy đi vật gia truyền của tộc Dreadfiend, thì không có cuộc khám xét cơ thể nào có thể khiến họ phát hiện ra điều đó.

Tôi đã bị kéo đi đâu đó bởi các hiệp sĩ.

Một cái gì đó đã đi sai.

Tôi không biết họ nghi ngờ tôi đến mức nào, nhưng Bertus biết điều gì đó.

Tôi không biết nó đã sai ở đâu và như thế nào, nhưng tôi hiện có khoảng 100.000 điểm thành tích. Dường như không có cách nào để giải quyết tình huống bằng [Viết lại].

Trong một tòa nhà ở Temple, có lẽ nằm sâu dưới lòng đất.

*Kang! Kang!

Tiếng xích lạch cách vang vọng.
Và không có cách nào để tránh biết khi nào chiếc
bịt mắt được gỡ bỏ.
Rằng không thể xóa bỏ nghi ngờ thông qua [Viết
lại].

*Grrrrrr...

Giống như tôi, Lyncanthrope, với một miếng giẻ
trong miệng, bị nhốt sau song sắt.

Có phải nó lông đỏ không?

KHÔNG.

Đó là máu, và bộ lông ban đầu có màu trắng.

Đó là một Lyncanthrope màu trắng dính đầy máu.

*Kang! Kang!

Lyncanthrope, bị xiềng xích, quằn quại với đôi mắt
điên cuồng. Nhưng bất kể xiềng xích được làm
bằng gì, chúng chỉ siết chặt chứ không đứt.

—Loyar.

—Và Trăng Tròn.

Ngay cả khi không biết hoàn cảnh cụ thể, không
có lựa chọn nào khác ngoài việc hiểu.

Loyar đã bị bắt.

Và Loyar đã lộ nguyên hình trong cuộc tấn công
của Ma Vương.

“Cậu có cần giải thích thêm không?”

Bertus, đứng cạnh tôi, lạnh lùng hỏi.

Ngay cả khi tôi không biết làm thế nào nó đã đi đến thời điểm này, kết quả là rõ ràng.

Tôi là người hầu của Ma vương hoặc chính là Ma vương.

Vẫn...

Tôi đã sử dụng [Viết lại].

Ngay cả khi họ biết tôi là Ma vương, mọi người sẽ tin tôi.

Họ sẽ tin ý định của tôi.

[Thao tác 'Viết lại' không thể thực hiện được.]

Tôi đã định phải quỳ gối trước ngọn núi đối trá mà chính tôi đã dựng lên.

Vì vậy, tất nhiên, điều đó là không thể.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading